

{ אז נדברו }

ראש השנה תשפ"ד | לסדר: "תחל שנה וברכותיה..." | גליון מספר: 618

להצטרפות לרשימת התפוצה

בחייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

הודעה:

הודפסה כמות מצומצמת של
החוברת

"בשופי לירושלים"

על ר"ה יום כיפור, סוכות, בבית
חינו שו"ל בשנים עברו, ניתן
לרכוש רק במקודי המכירה בב"ב
משפ' דרייפוס חזו"א 34 פי
דסלה, קיבוץ גלויות 9.

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדירים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

יום ה"בחירות" מתקרבו!! מימוש הזכות הדמוקרטית...

הבחירות מתקרבות ודרושים מתנדבים ופעילים למטה והשלוחות השונות...
אה... מה אתה אומר על המשפט הזה?? אז זהו!! שחלילה... אולי לא הבנת... אני לא מדבר על הבחירות המוניציפאליות...
אני מדבר פה על בחירות אחרות...

בראש השנה הקרוב יש שוב בחירות לבית ה-כנסת התשפ"ד!!!

ביום הזה ראש השנה... הוא יום הדמוקרטיה המקורי!!! ביום הזה בורא עולם מסר לאדם לראשונה את האפשרות
לממש את זכותו ולבחור!!! הוא הנברא היחיד בעולם שקיבל את זכות הבחירה... ולצערנו הרב הבחירות הראשונות
הסתיימו בתוצאות עגומות... הבחירה הייתה שגויה... והנחש הקדמוני קיבל את המנדט... ולקח לעצמו עמדת מפתח
והוא אכן קיבל את הרשות להיכנס לתוך האדם והוא התמקם שם ותפס את עמדות ההשפעה!!!

ומאז ועד עצם היום הזה... ביום א' בתשרי שוב יש בחירות!!! שוב הקב"ה מאפשר לכל אחד מאיתנו לממש את זכותו
הדמוקרטית להיות בעל בחירה ולבחור!!! ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע... ואכן
במשך השנים אט אט היצר הטוב מקבל את האימון של ה"עיר קטנה" של האדם... וכבר יש לו רוב... והוא מנצח
בבחירות!!!

אבל הנחש הקדמוני לא מוכן לעכל, ולא מוכן לקבל את תוצאות הבחירות והוא יוצא לקרב על כל הקופה... הנחש
הקדמוני התכונן והיה ערוך לאפשרות שהוא עלול לאבד את המושכות... ולכן הוא מיהר להשתלט על כל ערוצי ההסברה
והתקשורת... ומשם הוא ממשיך לשלוט ללא עוררין!! שם הוא ממשיך להנדס תודעה ולהציג את הנתונים איך שהוא
רוצה... ואת השליטה הזו לצערנו עדיין לא הצלחנו לקחת ממנו... יש מעוז אחד שנשאר בידיים של הנחש הקדמוני!!!
תנחש מה הוא?? **עץ הדעת!!!** שם המעוז שלנו!! שם הוא עשה את הנצחון הגדול ביותר שלו... שם הוא ביצע את ההפיכה
ההיסטורית שלו כשהוא החטיא את אדם וחוה... ומאז הוא מתעקש להתמקם ולדגור שם!! וברגע שיש לו שליטה על
ערוץ התקשורת והדעת אל תתפלא אם תצא לרחוב ותגלה שהוא מצליח להבעיר את השטח ולסלק עובדות ולעצב
תודעה ולחולל מהומות למרות שהוא מיעוט... ולמרות שהוא כבר לא בעמדת שלטון...

כלפי מה הדברים אמורים??

התיאור הזה הוא די ממשיש את מה שמתחולל במדינה שלנו בשנה האחרונה... אבל הרבה יותר מזה... זה בדיוק המפה
של מה שמתחולל ב"עיר קטנה" של כל אחד מאיתנו...

כן... הנחש הקדמוני קיבל עמדת שלטון... אבל מאז קרו הרבה דברים... אני תפסתי את עצמי לידיים... הבנתי שצריך
להשתנות... אני כבר מבין הרבה דברים שלא הבנתי פעם... יש לכל הטוב שבי רוב עצום... אבל עדיין!! יש מקום אחד
שהיצר הרע מתבצר בו... זה המעוז שלנו!! ומשם כל שיבושי התנועה מגיעים... הוא שולט לנו על הדעת!!! הוא אלוף
בלשחק עם המספרים ולהציג את הנתונים כמות שהוא רוצה... בינינו... מה יש לי יותר?? זכויות או עבירות? ברור
שעבירות!!! למה?? כי... כי יש לך מושג כמה נפילות רוחניות היו לי בשנה הזו??

נכון... באמת היו לי הרבה נפילות רוחניות... רגע... והאם אני זוכר לרגע כמה התגברויות היו לי בשנה האחרונה?? האם
אני זוכר שעל כל נפילה ומעידה... קדמו לה אינספור מאבקי רוח ונפש... האם את המספרים האלו מישוה דואג לעדכן
בערוצי התקשורת של השמאל??

נו... אם ככה... בטח שהכל שחור... בטח שאין לך שום סיכוי... הנחש הקדמוני עסוק כל הזמן מלשכנע אותך בהרס
הדמוקרטיה!!! מה הכוונה הרס הדמוקרטיה?? שאין לך בחירה... אתה לא שולט בעצמך... ועזוב... אין לך סיכוי... בטח!!!
כשהמספרים שקריים ומסולפים בודאי שיש פה הרס דמוקרטיה... כשהיצר הרע עסוק בלשכנע אותי כמה עבירות
עשיתי ודואג להשכיח ממני את כל ההתגברויות שלי... הוא עלול חלילה לנצח למרות שהוא מיעוט קיצוני...
אסור לנו ליפול במוקש הזה!!! די לנו בשקרים של התקשורת והחסימות בכבישים... שזה ישאר שם... אנחנו לא ניתן
לנחש הקדמוני להמשיך לשלוט על מעוזי עץ הדעת שלנו!!!

הגיע הזמן להשתלט ולתפוס את מושכות הדעת... ולהכריז בדעת צלולה...

אבא שבשמים... גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך... נו... אז מה הבעיה... אם גם אנחנו רוצים וגם ה' רוצה... אז מי
מעכב?? מי מפריע להעביר את זה בחוק?? אה... מי מעכב??

שאור שבעיסה!!! יש פה איזה מיעוט של כח הרע שבי שהוא פשוט מנפח את המספרים... נותן לי תחושה שאני זבל...
מנסה לטשטש ולעמעם את העובדה הפשוטה שרצוני לעשות רצונך... זה הכל!! זה כל הבעיה!! אז לא... לא ניתן
למיעוט לנפח את העיסה לאן שהוא רוצה... אני אצמד לאמת הפנימית שלי שמי כמוני יודע עד כמה זו האמת: שאני
רוצה לעשות רצונך יתברך!! ואני יכול לעשות רצונך!! ואני אוכיח שזה אפשרי... ואתה יתברך תעזור לי...

אבא שבשמים: אני מקבל על עצמי לתקן את חטא עץ הדעת... ולהחזיר את השליטה לדעת!! אני מקבל על עצמי להשתדל לפרוש
מכל מסיחי הדעת של דורנו... מכל עומס המידע הלא נחוץ והלא תועלת שזורם אלינו מכל כיוון ומאיים לרוקן אותי מהתוכן הפנימי
שלי... אבא שבשמים: לפני התשפ"ד שנים ביום הזה בקשת ממני: תן דעתך!! אל תקלקל ותחריב את עולמי... בקשת ממני שאני
אשמור את הדעת שלי אצלך ולא אפקיר אותה למידע הכוזב של עץ הדעת בניצוחו של הנחש הקדמוני... אז לפני התשפ"ד שנים
לא שמעתי בקולך... אבל עכשיו אני מקבל על עצמי שוב לתת את דעתי!! ולהתמקד בשליחות שלי... ולתקן בזה את חטא
אדם הראשון... למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלוקים...

כמה מילים לאלו שקשה להם עם התפילה האארוכה...

כמה מילים לחברים שלי האפולסיביים שהתפילה הארוכה בר"ה מטריפה את דעתם ומוציאה להם קרניים עד כדי ריאקציה עמוק לתוך השנה... די... למה הש"ץ מושך... למה הוא סוחב כל מילה... שיזוז כבר... אז ככה: עם כל ההשתתפות הכנה באלו שזה סיוט בשבילם. זה עדיין לא שווה מאמר... סו"ס ר"ה הוא יום רציני ומשמעותי מידי בשביל להשתתף בצערם של אנשים שהמי יתייסר שלהם מסתכם בתפילה הארוכה... נו... סו"ס יש צרות גדולות יותר...

אז זהו!!! שבשבילי התפילות של ראש השנה הם נקודת אור וקצה חוט בנושא הזה...

מה אני מתכוין??? בתור אחד שמאוד מזדהה עם התסכול הזה במשך השנה... שאין לי סבלנות למריחות ואני יושב על קוצים כל התפילה... אבל משום מה דווקא בראש השנה יש לי סבלנות ושלווה!!! אין לי שום קוצים... ודווקא הסבלנות המפתיעה שיש לי בר"ה עוררה אותי לקצה חוט ואלומת אור לנסות לטפל בבעיה הזו... מה עושים מול החוסר סבלנות הכללית שיש לי ולחברי האפולסיביים מול האריכות בתפילה?? (אגב: זאת למודעי: לכל מי שלא אפולסיבי... שלא תבינו לא נכון... לא מדובר פה באנשים שאין להם לחלוחית של יידישקייט והתפילה נעשית להם כמשאוי... מדובר פה בעובדי ה' לכל דבר ועניין... רק מדובר באופי מאוד קופצני... שכל עיכוב מיותר בתפילה... הופך את התפילה לעומס תנועה של שעותיים). אז ככה: יצא לי יסוד מאוד ברור:

כשאתה רואה אדם שנמצא באיזשהו מקום... הכל תלוי בשביל מה הוא הגיע לכאן... אם הוא הגיע בשביל להיות יש לו סבלנות אין קץ!!! לעומת זאת אם הוא הגיע פה בשביל רשימה של משימות... הוא קצר רוח באופן בלתי נסבל... זה היסוד!!!!

לדוגמא: כשאני נאלץ ללכת לקניות!!! וזה הרי לא המקום הטבעי שלו... אז למה הלכתי?? כי יש לי רשימה של משימות, מכנסיים, נעליים, מכפלת, להפקיד צ'ק... ואני פשוט מסמן וי... מה הפלא שאני על קוצים... כי רוצה עוד להספיק את הכרטיס מעבר ולחזור... לעומת זאת אשה מגיעה לקניות... הכל שליו ורגוע... היא לא בלחץ... לא מהמרת לשום מקום... מה קרה? איך אשה בבת אחת זכתה לכזו שלווה וסבלנות אין קץ שמיחסת רק להלל הזקן? מה התשובה? זה בכלל לא סבלנות! היא לשם שינוי לא באה פה בשביל סידורים!! היא בעיקר באה לכאן בשביל להיות... להסתובב... לראות!! (הראיה שבסוף היא לא קנתה כלום... ומה שהיא קנתה היא החזירה). ברגע שבאת פה בשביל להיות אתה לא ממחר לשום מקום... זו הסיבה שבבית שלי אני לא קצר רוח... למה?? כי זה הבית שלי... אני פה בשביל להיות פה! יכול להיות שגם בבית שלי יש לי כך וכך משימות... אבל זה לא סתירה שאני פה... הייתי פה לפני המשימות... ואשאר פה גם אחרי שאסיים אותם...

זה בדיוק הסיפור עם בית הכנסת!!! כשאני רואה את השכן הספרדי מגיע לבית הכנסת בחודש אלול בשעה 4 לפנות בוקר... ויש לו את כל הזמן שבעולם להגיד כל יום סליחות, ואח"כ קרבנות, אח"כ תפילה, אח"כ תפילין דר"ת, אח"כ הלכה יומית... ואח"כ חק לישראל... אני פשוט משתגע!!! מאיפה?? מאיפה חומר הוא קרוץ?? מאיפה יש לו את הסבלנות הזו? ומה התשובה?? יש לך טעות!! הספרדי האוטנטי הזה... כשהוא הגיע לבית כנסת בחודש אלול... הוא לא הגיע בשביל סליחות... ולא בשביל תפילה... הוא מגיע בגלל שהוא "אשרי יושבי ביתך"!! זה הבית שלו... הוא בחודש אלול נמצא חצי יום בבית הכנסת!! זה הסדר יום! הוא פה!! הוא פה בשביל להיות!! הוא מתרווח על הכורסא האדומה והוא הולך להתמקם פה לאורך השעות הקרובות... אז בדיוק כמו שאתה הגעת הבייתה (או הגעת לחדר בפנימיה) והתרווחת פה מתוך הכרה שפה אני הולך להתמקם בשעות הקרובות,

מה אתה הולך לעשות לאורך השעות הקרובות? לא יודע... קצת... אוכל... קצת קורא... קצת לומד... שר... לא משנה הסדר... ולא כ"כ משנה מה... אני פה כל הערב... זה בדיוק הסוד הצבאי של אותו יהודי ספרדי אוטנטי... הוא בא פה בשביל להיות!!!! (אגב: זו הסיבה שהספרדים לא אומרים אשרי יושבי ביתך... והם מתחילים מיד תהילה לדוד... אתה יודע למה הם לא אומרים את זה? כי הם פשוט עושים את זה!!) **עכשיו: איפה נפל לי האסימון הזה...**

בתפילות של ראש השנה!!! אני כל השנה נמצא על קוצים בתפילה... למה? כי כשאני מגיע לשחרית, אני מגיע עם רשימת מטלות... תפילין, טלית, ברכות השחר, פסוקי דזמרה, יוצר אור, תק תק תק תק... אל תעכב אותי... אל תעשה לי פה פקק ועומס תנועה... אין לי טיפת זמן מיותר בשביל עיכובים מעבר למשימות הברורות של התפילה... כל עיכוב מופוצץ אותי... אבל כשמגיעים הימים הנוראים... פה פעם בשנה אני חש מלא ראותי את מה שמרגיש הספרדי הזקן הזה כל יום... כשאני מגיע לבית הכנסת בר"ה... דבר אחד מאוד ברור ליי! היום אני הולך להיות כאן!! זה היום המקום שלי!! ואני חושב שלא צריך להיות פרוש ונשגב בשביל להרגיש ככה... כי בינינו... מה יש לך לעשות בראש השנה? לאיפה אתה ממחר? מה יש לך לחפש בר"ה חוץ מבית הכנסת? הרי אפילו לישון אני משתדל לא לישון... לשבת ולפטפט... אפילו אני מבין שזה לא לגמרי לעניין (בודאי לא באופן רשמי)... אז לאן אני ממחר? לאן אני דוחף את התפילה?? אין לי לאן למהר!! אין לי מה לעשות מחוץ לבית הכנסת... ופה פתאום אני מרגיש את השלווה!!! אין לי שום בעיה עם המריחה של הש"ץ... כי אני מצדי מנוי וגמור ושלם עם העובדה המוגמרת שהיום אני להיות פה!!!

ולכן ידידי היקר: אתה ששנה שעברה התקשרת אלי והתלוננת שהתפילה מידי ארוכה והצעתי לך: לך תחפש את המניין הכי תיק תק בעיר... אז זהו שלא!! אני חוזר ביי! **ההיפך הגמור!!!** תגיע לבית הכנסת מתוך נקודת הנחה ברורה: היות והיום ר"ה... ביום הזה בית הכנסת זה הבית שלי... היום אני מתמקם פה!!! תגיע מצויד... תביא איתך תהילים, טישו, טרמוס... מגבת, אקמול, תגיע עם כמה שקיות לבית הכנסת... ברוכים הבאים, אני היום פה... (וזה לא בדיחה... זה באמת ככה)... עכשיו: היות ואתה פה!!! ובר"ה יש עניין להגיד את כל התהילים... וגם יש עניין להשלים את הפיוטים... וגם ללמוד שערי תשובה... וסתם ככה יש עניין לדבר עם ה' לכה"פ שעה... אז כל הסיפור הזה הולך להיות פה... אם הש"ץ קצת מושך... מבחינתך זה כמו שאתה כעת בבית מחנה למקרוגל או לקומקום שיגמור להרתח... או יותר מדויק: מה קורה כשאתה יושב בבית ומחכה לערב שיגמר (שהרי אסור ללכת לישון לפני 12 בלילה)? נו... מה אתה עושה?? קורא עיתון... מנשנש עוד משהו... נכון...?? על אותו משקל: בר"ה הבית שלי זה בית הכנסת!!! אם הש"ץ קצת מתעכב... אז אני קורא איזה שערי תשובה... מנשנש עוד איזה פרק תהילים... בלי לחץ!! אין פה מספר דפים שצריך לדפדף ואז מסיימים ויוצאים מבית הספר... לא!! זה הבית שלי... גם כשיגמרו את התפילה... פה אני נמצא!! אני מגיח לשעתיים לבית או לחדר אוכל... אבל פה המקום שלי!! כמדומני שהשינוי תפיסה הקטן הזה יכול להפוך לך את ר"ה... אבל לא רק!!! זה בעיקר יכול לשמש לנו כקצה חוט איך להאחיב עלינו את השחרית השגרתית והכ"כ זנוחה ולא מטופלת... דבר איתי על זה.

בס"ד גם בשנה זו ניתן לקנות את החוברת המבוקשת משנים עברו **'והיא תהלתך'** (עם הוספת קלות) עבור האמהות המצויות בר"ה עם ילדיהן בבית ואינן זוכות לאוירת התפילות והרוממות בבית הכנסת.

מוקדי המכירה כדלהלן:

- ירושלים:** רה" נהמיה 10 קומה ג'
גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554
בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29
רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281
רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684
- אופקים:** משפחת שפירא: 053-4112035
אחימכך - שרגל 9 - 052-7171721 שבט אשר 9
שלב ב' אנגל: 0534162979
- אלעד:** 03-9073067
אשדוד: הרב צור - 050-4120311
ביתר עילית: אזור רמי לוי - 054-8450998
בית שמש: נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147
בני ברק: קיבוץ גלילות 9 - 055-6728458
חזו"א 34 - 052-7117271
אזור רח' הרב קוק - 0527603814
חיפה: פולק, גואלה 15 - 052-7683095
רכסים: קריצ'ר: 0548415410
טבריה: 054-8441354
מודיעין עילית: קצות הרושן 14 - 052-7174781
הפז חיים 14 - משפחת דרבקין - 089742750
גרון פארק 0527644795
- נתיבות:** הר" גרשונוביץ 42 - 089934274
עפולה: 052-7686876
פתח תקוה: (מרכז העיר) 0504124235
צפת: 052-7181828
רהובות: 0533185792
תל ציון: 052-7150166
תפרה: לימן - 055-6705003

כמו כן ניתן עדיין להשיג את החוברת **'אני לאלול ואלול לי'** במוקדים הנ"ל

בשבוע הבא ניתן יהיה להשיג את החוברת **'והיא תהלתך'** גם בעמדות המכירה של בלוי בבתי הכנסת.

אפשר לקבל את החוברות ללא עלות בשליחת בקשה למייל.

הקב"ה מוותר על מופע מרהיב של זיקוקי דינור

קראת את הכותרת??? "הקב"ה לא מתלהב ממופע זיקוקי דינור?? אתה מסכים עם המשפט הזה? אתה מבין את ההיגיון שבו? אז זהו!! שיתכן מאוד שזו אחת מהנקודות המרכזיות שכדאי לנו להפנים.. בעיקר לקראת חגיגות יום ההולדת של העולם!!! ובכן: עיקר המלכת ה' של ראש השנה זה **לשמוע!!!** לשמוע קול שופר!!!

שים לב: **לא** לתקוע בשופר... **אין מצוה** לתקוע בשופר... כל המצוה היא **לשמוע** קול שופר... ואגב: שופר זו אולי המצוה היחידה שאין בה "מצוה בו יותר מבשלוחו" כי אין הבדל בין התוקע לבין השומע... כי גם התוקע בעצמו לא מקיים מצוה בתקיעה שלו אלא **בשמיעה**... (אין פה אפילו שומע כעונה... כי המצוה היא עצם השמיעה!!!) תקיעת שופר זו המצווה המעשית **הכי פחות** ממשית... הכי פחות אפשר לממש אותה... כי זה בסה"כ לשמוע!! רק לשמוע!!! זה הכל! תבין: מילא בד' המינים יש לי על מה להתפרק... אני מנענע לכל הכיוונים ועד שהלוב לא נפסל אני לא נרגע... אבל בשופר זה לשמוע!!! זהו!! רק לשמוע!!!

אז הנה!! זו בדיקת הנקודה של ראש השנה...

אבא שבשמים פונה אלי ואומר לי: אתה רוצה להמליך אותי?? אתה בטוח שאתה באמת באמת רוצה להמליך אותי??

אם ככה אז **תשמע!!!** תקשיב לי!! זה הכל! תגיש לי **אזניים!!!**

אבל רגע בורא עולם... כמובן... ברור שאני רוצה להמליך אותך ולשמוע אותך... אבל רגע... תן לי לדבר... יש לי הרבה מה להגיד לך בורא עולם...

אז זהו שלא!! היום שקט... היום **תן לי לדבר!!** היום **תקשיב לי!!!** היום תשמע את השופר שלי... הנה... זה שפיץ ההמלכה!! **להסכים לשמוע!!!**

קורא יקר: אני לא יודע מה האופי שלך... אבל אני עכ"פ מבין את המסר הזה יותר מידי טוב... להשמיע מאוד קל לי... לעמוד ולהכריז ולהגיד מה ה' רוצה... זה דווקא הולך לי מאוד בקלות... יש לי אפילו שופר שקוראים לו אז נדברנו... אין לי בעיה לתקוע בו... אני כל היום תוקע בו... אבל לשמוע?? אוי אוי אוי... רק לא לשמוע!!! תן לי **להשמיע!!!**

מאוד קשה לי לשמוע... מאוד קשה לי שיגידו לי!! שיכתבו לי!!

אז הנה... זו ההמלכה של ראש השנה... היום תסכים **לשמוע!!!**

כבר הוזכר כאן בגיליון לא פעם... שה' לא תמיד מחפש ביצועים מרהיבי עין... בדרך כלל לא... על פי רוב ה' רוצה בעיקר: **תשמע** בקול!! תקשיב לי!! עקב אשר **שמע** אברהם לקולו!!! החפץ לה' בעולות וזבחים **כשמוע** בקול ה'... הנה **שמוע** מזבח טוב **ולהקשיב** מחלב אילים... זבח ומנחה

לא חפצת **אזניים** כרית לי עולה וחסאה לא שאלת... **ה' רוצה אזניים!!**

ולשמוע בקול ה' על פי רוב זה לעשות מה שנכון!! מה שה' רוצה...

ותכל'ס אנחנו מוכנים לעשות הכל... אנחנו מוכנים להפוך את העולם... אנחנו מוכנים לערוך לבורא עולם מפגן עוצמתי ולהשמיע לו הכל בכל מכל... מהבוקר ועד הלילה אני מוכן להשמיע... אבל בתנאי שאני פה **המשמיע!!!** רק לא לשמוע!!! רק לא לשמוע לו!!!

עכשיו למה? למה כ"כ קשה לנו לשמוע בקול ה'??

מסיבה מאוד פשוטה: כשאני משמיע אז אני פה המלך!!! אני המדבר!! אני המנווט!! אני קובע את הסדר יום!! אני מבין מה נכון לעשות ומה לא... לעומת זאת כשאני מסכים להטות אוזן ולשמוע את ה'... פה אני הממליך!!! ומה לעשות שאני לא רוצה להמליך... כי... כי אני פה המלך!!! מה... אתה לא יודע שאני פה זה שמחליט את סדר היום... אני המשמיע... (כן... המלך אביון הזה שמוכר לנו כססוגרים את ארון הקודש...)

אז זהו!! שבשביל זה יש יום אחד בשנה שביום הזה גם אני אמור להבין ש--ההמלך יושב על כסא רם ונשא... יש פה מלך והוא המלך ולא אני!!! ואם אני באמת מוכן להמליך אותו... במה זה מתבטא??

ב-לשמוע!! לתת לו את זכות הדיבור... לשתוק ולשמוע!! זו המלכה!!

בחור יקר: תסתכל לי בעיניים... (תרגיש נוח... אנחנו אותו ראש הדיק) בינינו... איפה אתה מרגיש בתפילה יותר התעלות ורוממות?? האם בפיט ה' מלך ה' מלך אדירי איזמה יאדירו בקול... או בשעת התקיעות??

ברור שבפיטים אתה מרגיש יותר התעלות!! למה?? כי בפיט **אני** שר!! **אני** שר בקולי קולות ה' מלך!!! ואילו בתקיעות?? לא יודע... השופר פתאום גונב את הבמה... הוא תוקע לי באוזן... ואני בסה"כ **שומע**... נו... איזה התעלות אני כבר יכול להרגיש כשאני בסה"כ על תקן של שומע??

אתה קולט?? כשאני שר... אני פה הדומיננטי!! כן... אמנם אני מכריז שה' מלך... אבל אני פה המשורר!!! אני הממליך מלכים... לעומת זאת בתקיעות יש משהו כזה שובר ומכופף... השופר מכריז שאני פה לא הסיפור!! אני לא המשמיע!! אני בסה"כ שומע... רחמנא הוא המשמיע... רחמנא אמר תקעו... ואני שומע את קולו. **פה אני מתחיל להמליך!!!** ברגע שאני מוכן לשתוק ולהטות אוזן ולתת לקב"ה להשמיע... כשאני מוכן לשמוע מה **הוא** רוצה ממני ולא מה אני הייתי רוצה שהוא ירצה ממני...

פה אני מפנה לה' את כס המלוכה ואומר לו: ה' אלוקי ישראל **מלך!!!**

כלפי מה הדברים אמורים??

בדרך כלל ה' רוצה מאיתנו דברים די מסוימים!!! ובניגוד למה שמקובל לחשוב... לא קשה לזהות מה

ה' רוצה... כי על פי רוב ה' מדבר די ברור... ואם בכל זאת!!! אם בכל זאת קשה לשמוע את קולו של ה'... זה בעיקר בגלל שאני מתעקש להיות פה המשמיע... אני עושה יותר מדי הרבה רעש... אני עסוק יותר מידי **בלהשמיע** את מה שאני רוצה... ואז באמת קשה לשמוע מה ה' רוצה... כי... כי יש פה מישהו שמרעיש... אבל אם אני רק אסכים להתכופף כמו שופר ולהואיל בטובי לשמוע את רצונו ה'... או אז לא קשה לזהות ולהבין מה ה' רוצה כאן ועכשיו...

היה ראש השנה אחד שידעתי טוב מאוד איפה ה' היה רוצה שאני אהיה באותו ר"ה... לא היה לי קשה לנחש מה ה' רוצה ממני... אבל מה לעשות... היה לי מאוד בוער ומאוד חשוב להתפלל במקום מסוים ששם התפילות יותר בוקעות וקיעים... נו... אז הלכתי לשם!!! ובאמת בקעתי וקיעים... בום בום... אין לך מושג איזה "רעש גדול" עשיתי בכל העולמות העליונים... אוהו רעש... רעש מחריש אזניים... כמו דחפור... מרוב שעשיתי רעש אי אפשר היה לשמוע כלום... גם כשהשופר של הקב"ה השמיע את דברו... והייתי אמור לשמוע... אבל לא... לא הצלחתי לשמוע... כי תחשוב שאתה יושב בתוך דחפור ועושה תוקו תוקו ומישהו במקביל משמיע לך קול שופר... את מי אתה תשמע?? אתה תשמע את השופר או את הדחפור שלך?? זה בדיוק מה שקרה באותה שנה!!!

באותה שנה הייתי עסוק בלהשמיע!!! ובאמת הפגזתי!! איזה ביצועים מרהיבים עשיתי לבורא עולם... איזה זיקוקי דינור... כדי להשמיע לו... שישמע... במוצאי ראש השנה הרגשתי בעננים... איזו הפגזה... איזה אורות... אבל מה לעשות שדווקא בורא עולם די התאכזב מאותו ר"ה שלי... ולמה ה' התאכזב?? כי בראש השנה אנחנו אמורים לעשות את ה' מלך!! ואילו אני גנבתי את הבמה... ובמקום להמליך אותו המלכתי את עצמי!! במקום שאני אשמע את קולו!!! השמעתי אני את קולי!!!

באותה שנה עברתי מה שעברתי... לא משנה כעת מה היה... ובר"ה לאחר מכן הגעתי כבר הרבה יותר כנוע... היה לי הרבה פחות מה להשמיע... ממילא באותה שנה הייתי הרבה יותר קשוב!! וממילא היה לי מאוד קל לזהות איפה ה' רוצה אותי בשנה זו ומה הוא רוצה... יש לציין שהיה הרבה פחות אורות... הדחפור שלי השמיע הרבה פחות רעש... אבל כשהגיע תקיעת שופר **ה' השמיע!!! ואז שמעתי אותו!!!** הקשבתי לו!!! הבנתי שמותר לי גם לשמוע!! לשמוע בקול ה'... לא רק להשמיע לו... מותר לי גם להקשיב טוב טוב ולנסות להבין מה הוא!!! מה הוא יתברך רוצה... ובתקיעת שופר הייתי בעיקר עסוק בלקבל על עצמי: אנה ה'... אני מקבל על עצמי להקשיב לך!! לשמוע בקולך!! לא להחליט במקומך ולהשמיע לך מה החלטתי בשבילך... אלא באמת לשמוע ולהבין מה אתה יתברך רוצה... אז שוב: להגיד לך שבאותה שנה היו פרוז'קטורים של אורות וכוכבים מנצנצים בעיניים? לא!!! (גם אם כן... זה היה בטעות...) אבל הייתה שם **המלכת ה'!!!** באותה שנה ה' קיבל את המקרופון... ה' השמיע... ואני שתקתי ושמעתי!

הקדוש והברוך הוא שלכם... אבל עדיין!!! סו"ס יש בורא עולם שמידי פעם אמורים להקשיב לו... האם פעם נתתם לרבש"ע את רשות הדיבור?? האם הסכמתם פעם בשנה לשים את כל המוסכמות בצד... לאפס הגדרות... ולהגיד לרבש"ע: אתה המלך!! בבקשה... אנחנו פתוחים לשמוע מה אתה רוצה...? הרי אם ישראל שבאותו דור היו מסכימים לאפס הגדרות ולשים את יואש לכמה דקות בצד... ולנסות לשמוע!! להקשיב מה ה' רוצה בלי שום נקודות הנחה... הרי מאוד בקלות הם היו מזהים שטעינו בגדול!! רק מה??

לא... לא... אני לא מסכים לשמוע מה יש לה' לומר... אני כבר יודע מה הוא רוצה... ואני מוכן רק להשמיע את מה שהחלטתי בשבילי... ממילא ברגע שזכריה יוצא מקודש הקודשים ומכריח אותם לשמוע את קול ה'... הם מתייחסים אליו כמו הפושע הגדול ביותר... פה!! פה התחיל חורבן בית המקדש!! על אוזן שלא הסכימה לשמוע לה'!! רק להשמיע...

זו נקודה שכל אחד מאיתנו אמור לחשוב עליה איכשהו בראש השנה. להסכים לשים את כל המוסכמות בצד... ולתת לרבש"ע פעם בשנה את זכות הדיבור! ולו בשביל להתעדכן שאני לא טועה בגדול... אל תדאג... בדרך כלל אין הרבה הפתעות... אין הרבה... אבל יש לפעמים!!! ישנם מוסכמות שגדלנו עליהם... וצריך לאפשר לבורא עולם גישה!! שיוכל ללחוץ לך אי מלכא אנא אז התבלבלת... בקשתי משהו אחר... אין צורך להיכנס לדוגמאות... הדוגמא הנגישה ביותר היא: **השכן שלך מהמגזר השני!** שאתה משוכנע שהוא טועה ובענק... תגיד לי: איך בדיוק אתה רוצה שהוא יבין את זה?? הרי הוא גדל על המוסכמות האלו והוא בטוח שזו הדרך היחידה תשכון אור? נו... איך אתה רוצה שהוא יבין שזו טעות?? נו... איך?? אתה פשוט מצפה שיום אחד הוא יקח את כל המוסכמות שהוא גדל עליהם וישים אותם בצד... וישייר מבט מול בורא עולם: ויגיד בכנות: אנא ה'... אני פנוי לשמוע מה אתה יתברך רוצה... אה... אתה מצפה ממנו שזה מה שהוא יעשה? ! ? אם ככה... **קודם תעשה את זה אתה** ואח"כ תצפה מאחרים... קודם תסכים אתה לשים בצד את כל המוסכמות שלך... ותהיה פתוח להפתעות מבורא עולם... מה שבטוח זה לא פשוט... לא פשוט לשמוע את הקול הכי פשוט של השופר...

אלו דברים הכי בסיסיים ופשוטים!! ומאידך הכי הכי קשים!! להסכים לשמוע בקול ה'!!! זו נקודת המלכת ה'! ההבדל היחיד בין יהודי לגוי... שיהודי מוכן להגיד נעשה ונשמע!! אני מוכן לשמוע... אני מוכן לתת לה' להגיד מה שהוא רוצה ואני מקבל... ואילו שאר האומות... לא!! אנחנו נחליט לבורא עולם מה הוא רוצה... זו נקודת היהודי!! בזה יהודי ממליך את ה'... לא חסרים לבורא עולם שהאידיים שמוכנים לתת לו בכח מה שהוא לא ביקש... יש לו 150 מיליון כאלו... זול ופושט... ה' רוצה אזניים!!! ובקול שופר עליהם הופעת... נעשה ונשמע אמרו כולם!!!

שהנה... כעת תקבל על עצמך ללבוש ציצית או להפסיק להתבטל בסדר...

לא תמיד זה הסיפור!! לפעמים מדובר בשינוי תפיסה בראש!! (מה שנקרא "יעזוב רשע **זרבו** ואין און **מחשבותיו**) פשוט להקשיב לה'!!! אני מכיר באופן אישי אברך בן עליה שראש השנה אחד הוא ישב בינו לבין עצמו בכנות והוא פתאום קלט שה' מוותר על השאהידיות שלו... עד אותו יום הוא היה תולש מודעות, חוסם כבישים... מדרדר פחים... כי הוא היה בטוח שזה היה רצון ה' והיותו ומדובר היה בבן עליה... וזה בסה"כ הגיע אצלו ממקום של רצון ה'... אז ר"ה אחד הוא הסכים לשמוע!! הסכים להקשיב לה'... לתת לה' את המקורפון ולשמוע מה יש לקב"ה לומר... והוא שמע!! שמע קול שופר!! והבין שהרבש"ע מוותר על המצוות האלו... והוא פשוט עשה פרסה וחיפש מצוות אחרות והוא בהחלט מצא... (זה לא פשוט... אני מכיר כאלו שברגע שהוגב לאזנם שהרבש"ע לא הולך לפי ההשקפה שלהם... אז הם יצאו גם נגד הרבש"ע בכבודו ובעצמו... בטח... אם אני הוא המלך ואני המשמיע!! אז גם ה' אמור לשמוע בקולי...)

אתה לא יודע כמה אני מעריך את אותו אחד!!! כי אין לך מושג איזה תחושה מרוממת זה לעמוד בר"ה הקודם ולהרגיש שרצון ה' בידיים שלי! אני פה הסיפור... אני קובע מה רצון ה' (ולא סתם אלא באגרסיביות...) זו תחושה עוצמתית... שרק מי שחוזה אותה מבין את זה (אני מבין...) ופתאום לכופף ראש ולהבין שלא אני פה האלוהים! זה הוא!!! הוא יתברך!! אויס קאפלוטש?! להוריד את הכובע?! להטות את האוזן ולתת לו יתברך לדבר... אין לך מושג כמה "כייף איניש דעתיה" צריך בשביל זה... אבל באותו ר"ה... לראשונה בחייו, אותו אחד זכה להמליך את ה'!!!

הוא הסכים לפנות לקב"ה את הכסא!!! וזה הפנימיות של השופר!! לתת לקב"ה להשמיע... ואני נמצא פה על תקן של שומע!! מקבל!!

ולא צריך להגיע רחוק... בעוד חודש יהיו בחירות... וכל אחד מאיתנו כבר עכשיו צריך להקשיב טוב טוב לקול השופר... לשמוע איך ה' רוצה שאני אתנהג ולא איך אני רוצה לקבוע עובדות מה זה לקדש ש"ש...

זה הסיפור העצוב שקרה באותו יום כיפור מר ונמרה... שזכריה הנביא יצא מקודש הקדשים והוכיח את ישראל שהם משתחווים ומתפללים ליואש המלך והם עובדים את ה' בשיתוף... וישראל כעסו עליו והרגו כהן ונביא במקדש וביום הכיפורים... עכשיו ככה: גם לרשעות יש גבול!!! יהודי לא מסוגל לעשות כזו עבירה עד כדי כך נוראה... גם להרוג כהן ונביא... ועוד במקדש... ועוד ביום הכיפורים... אין! יהודי לא מסוגל לעשות כזו עבירה!!

ואם בכל זאת עם ישראל עשו כזו עבירה נוראה... על כרחך שזו לא הייתה עבירה... **זו הייתה "מצוה"!!!** הם היו משוכנעים שזו מצוה!!!

תבין... זכריה הנביא העיז לדבר נגד ההייליגער הקדוש ביותר לנו... זכריה הנביא העיז לדבר סרה נגד ה"כביכול" שלנו...

זה גופא היה נקודת החטא שלהם!!! כן נכון... איכשהו במשך השנים השתרבבה לכם טעות טראגית והתמקמה לכם נקודת הנחה שיואש הוא הייליגער הייליגער וצריך להשתחוות אליו והוא היהדות וממנו מגיעים כל ההשפעות... ברגע שזה כך אז באמת הוא

זו הייתה השנה הראשונה שלי בחיים שזכיתי להמליך את ה'!!!

זה הראש השנה הראשון שקלטתי שלכה"פ ביום הזה לא אני המסמר!! זה הוא יתברך!! הוא פה המלך!! הוא פה המשמיע!! ואני השומע... אל דאגה... לא יצאתי מהתמונה... ממש לא... כי ברגע שהסכמתי להמליך את ה' ולהקשיב לו ולשמוע בקולו... ה"כ"כ התרגש שהוא נתן לי כזה חיבוק... ה' באור פניך יהלכון... בשמך יהלכון כל היום, ובצדקתך ירומו, כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו... מה הוא בסה"כ רצה??

שאני אקשיב לו!! שאני אסכים לשמוע אותו!!! ולא רק להשמיע את עצמי!!

עכשיו ככה: להגיד לך שזה קל להסכים לשמוע בקול ה'?? לא כ"כ!!!

אבל מאידך גיסא... אם יש משהו שיותר קשה מלשמוע בקול ה'... זה להתעקש להשמיע לו בכח... כלומר: פתאום קלטתי שכל המתח שלי בר"ה יושב בדיוק על הנקודה הזו!!! תבין: הסיבה שאני כ"כ מתכווץ בראש השנה... זה בגלל שאני מרגיש פה המלך... ואני זה שאמור כעת להופיע ולתת את נאום הבכורה והאומה זה באמת מאוד מלחיץ... אני מרגיש כאילו אני פה על הבמה ואני צריך להנהיג... לנווט... להופיע... ובטח שזה מלחיץ!!! אז זהו שלא... התבלבלת!!! לא אתה המלך!! הוא המלך! לא אתה הנואם, הוא יתברך הנואם!! ואתה בסה"כ צריך להקשיב לו... לתת לו את המקורפון... ולשמוע!! ולשמוע קול שופר!! ברגע שתבין את זה הכל בסדר... רק להקשיב...

אז שוב... להסכים לכופף את עצמי כמו שופר ולשמוע בקול ה' זה אולי קשה... אבל הרבה יותר קשה היה לי הבטן המתהפכת וההתאבנות שלי בתור מלך אביון שלא הצליח להכין נאום מספיק עוצמתי להשמיע...

עד עכשיו זה היה קצת מילים מופשטות... כעת בא נרד לפרקטיקה:

לדוגמא: כשהייתי בשידוכים... שנה אחת בר"ה הייתי עסוק בלקבל כל מיני קבלות שבזכות זה אני אוושע... שנה לאחמ"כ... בערב ראש השנה פתאום קבלתי פלעש!!! פתאום חרדה בי הכרה שאולי ה' רוצה שאני אפסיק להתעקש על איזה דרישה מסוימת בשידוכים שעד עכשיו עשיתי שרירים ולא הסכמתי... (משהו שידעתי שהוא לא בסדר... לא היה פה איזה רוח הקודש מיוחדת... פשוט שנה שעברה הייתי מוקף בכ"כ הרבה קבלות שהייתי בטוח שהוא יעזרו לי לעמוד על שלי ולכופף את רצון ה' לפי מה שאני- המלך חושב) וזהו!!! באותה שנה הגעתי בידיים די ריקות... עם עשר אחוז מהקבלות וההבטחות שקבלתי ע"ע שנה שעברה... **אבל הייתי רגוע ובעיקר קשוב!** קשוב לרצון ה'!! עשיתי קריצה לכיוון השופר ואמרתי לבורא עולם: שמעתי!! שמעתי את קול השופר... הפנמתי מה רצית להשמיע לי...

זה דוגמא אחת מני אלף... של כל מיני טעויות שאנחנו צריכים לתקן!! ולא תמיד מדובר באיזושהי עבירה מוצהרת או איזה ביטול מצות עשה רשמי

עומס חריג של תורות ארוכים בהקרבת קרבנות יחיד בער"ה...

ערב ראש השנה... תכונה רבתי בבית המקדש... תורות ארוכים של יהודים שממתינים להקריב קרבנות... בשלב מסוים הכהני בית אב כבר לא השתלטו על הכמות והזעיקו את שאר בני המשמר שיבואו לתגבר כח עבודה של כהונה... כן... על זה נאמר "כל היהודים לחזור בתשובה..." יש יהודים שבמשך השנה קרה להם פה ושם פשלות... ובמשך שנה התחייבו בחטאות... אשמות... אשם תלוי... וצריך להקריב את זה!!! זה לא פשוט... דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת זה מסוג האיסורים שתשובה ויסורים תולים ויום הכיפורים מכפר... זה לא צחוק... הנה מוטי... לפני חודשיים... בשבת קודש באמצע שהוא אכל צ'לונט... פתאום נפל איזה חתיכה על החולצה והתלכחה... כתם של שומן... מוטי שלנו כידוע מאוד פדנט... זה מאוד הפריע לו ולא היה לו חולצה אחרת... הוא לקח מגבת... הרטיב אותה וניקה את החולצה... פתאום נשמעה צעקה בחדר אוכל!! מוטי... מלבן!!! השתגעתי... זה? זה מלאכה גמורה מדאורייתא!!! מוטי החויר... אוי... נכון... אני בהלם!!! איך שכחתי! מוטי היה המום... הוא התיישב על כסא במשך כמה דקות ולא הצליח לעכל... אני לא מאמין... נכשלתי בחילול שבת... הוא לא יכל להירגע... כל השבת הוא הסתובב סהרורי... המשגיח הרגיע אותו... מוטי תרגע... בשביל זה יש חטאת!!! בא נסכם שאתה תעשה שטייגן בהתמדה בשבוע הקרוב... ואני אארגן לך את החמש מאות שקל של החטאת (וגם את העולה דורון שאחרי) אבל מוטי לא היה רגוע...

מה פתאום... אני לא מחכה שבוע... מחר על הבוקר אני תופס את הרגלים והולך לירושלים להקריב חטאת... אני לא מחכה עם זה אפילו יום אחד... אבל המשגיח הוריד אותי מזה... מוטי תרגע... אתה לא הולך עכשיו לירושלים... עכשיו זה לא זמן טוב... הימים האלו זה בעיצומם של ימי הבציר... האזור שלנו מוקף בכרמים יש שם יותר מידי הרבה קולות של שמחה וליצנות (כידוע: בציר של יין מלא בקריאות צהלה והיד... מוזיקה רועשת וריח משכר של יין שעליו נאמר למי אוי ולמי אבוי... בזמננו שם הייתה הרשת שעלולה לפריקת עול ואיבוד שליטה)... בימים אלו אתה לא הולך לירושלים!! אתה עלול לסכן שם את הרוחניות שלך... ולדודור בניזר זה לא תכלס כי אין לך כסף לשלם... (לחטאת אני עוד אדאג, אבל לקרבן נזיר אין לי תקציב) אבל מוטי היה מבוהל!! מידי מבוהל... מה... המשגיח רוצה שאני אחכה פה בישיבה בלי להקריב חטאת?? המשגיח לא מפחד שיקרה לי משהו? סו"ס ידאג סן הפורענות... יסורים... זה מפחיד... המשגיח שתק... ובסוף הוא אמר: אתה צודק!! באמת קצת מלחיץ... אז בשביל זה תשתדל כמה שפחות לצאת מהישיבה... אל תלך למקומות סואנים... אל תלך ברחוב לבד... סו"ס מידת הדין מתוחה עליך... אתה עוד לפני קרבן חטאת... אם כי- כל זמן שאתה יושב ולומד התורה בודאי מגינה עליך... מוטי נכנס לשטייגן... אבל האיום עדיין ריחף עליו!! במשך חודשיים הוא השתדל כמה שפחות להסתובב במקומות הומים... התרחק מקיר נטוי... וחיכה לשניה שהוא יוכל לעלות לירושלים... ראש השנה התקרב... בלאו הכי בימים הקרובים כל הישיבה אמורים לעלות לירושלים לרגל... שיעור א' ב' נשארים בישיבה עד יום כיפור ומגיעים רק לסוכות... שיעור ג' שכבר למדו יומא מקדימים כבר ב' בתשרי ומגיעים ליום כיפור... ואילו הקיבוץ מקדימים ונוסעים כבר לראש

השנה לירושלים... כדי לעשות שימוש בישיבת "תורה מציון" שהבחורים שם אוכלים על תורת קודש... עכ"פ מוטי ביקש מהמשגיח להצטרף לבני הקיבוץ כדי להספיק להקריב את החטאת עוד לפני ראש השנה... סו"ס... להגיע לראש השנה נקי!!! נכון שיום כיפור הוא קץ מחילה וסליחה... אבל עדיין... אנחנו אמורים הרבה סליחות בערב ראש השנה... כי כלנו מעדיפים להתחיל את השנה נקי!!! ואכן מוטי לא היה בן יחיד... היו עוד אלפי אלפי אנשים שעשו את אותו חשבון בדיוק וגם הם הגיעו... כל אחד עם הפעקאלע שלו... האמת היא שמוטי די התבייש להגיע למקדש עם קרבן חטאת... סו"ס זה לא נעים... (כשמישהו מגיע עם קרבן נקבה ומקפיד לשחוט אותו בצפון... לא צריך להיות גאון גדול כדי להבין שמדובר בחטאת... כי עולה זה רק זכר, ואילו שלמים אפשר לשחוט גם בדרום) אבל כשמוטי הגיע לשם הוא הרגיש יותר מידי בבית... היו שם המונים המונים... כל אחד והקרבן נקבה שלו... כל אחד והחטאת שלו... ואל תשאל... בדיוק הגיעו שם קבוצה של שנים עשר יהודים חוצניקים... וכל אחד מהם הביא איתו שתי כבשות חטאת... וכל ירושלים מדברת על זה... כי אתה לא תאמין על איזה חטא הם באו להקריב!! תן ניחוש?? לפני שנה (פחות עשרה ימים) הם פשוט אכלו ושתו ועשו מלאכה ב... ביום הכיפורים!!! כן... היה להם שם טעות... מתחזה אחד מהצדוקים הגיע ורימה אותם... הוא אמר להם שהוא שליח ב"ד להגיד להם שעברו את אלול ואם ככה יום הכיפורים יוצא ביום ששי ולא יום חמישי... ואחרי תקופה התברר להם שיום כיפור היה יום אחד לפני כן... הם היו מזועזעים עד עמקי נשמתם... הם באו כאן לריב"ז ובכו לפניו בדמעות שליש והוא הרגיע אותם ואמר להם: תנוח דעתכם!!! יום כיפור מכפר גם למי שאוכל ושותה ועושה מלאכה ועוד במזיד!!! כ"ש

אתם שזה הגיע אליכם בשגגה גמורה... לכו אכלו בשמחה לחמכם... רק תביאו שתי קרבנות בהמה על שתי איסורים שזדונם כרת ושגגתם חטאת, אכילה ושתיה, ומלאכה (שאר העיניים לא חייבים עליהם חטאת) אבל חכה... היו שם עוד הרבה יהודים שדווקא לא הביאו קרבן נקבה אלא זכר... אבל זה לא הרבה עזר להם!! כי זה היה איל! ואיל זה גם קרבן שמסגיר משהו לא נעים... (איל וכבש זה אותו אחד... רק כבש זה שיעור א', ואיל זה שיעור ב'... תכנים לראש... בדרך כלל בן אדם מקריב כבש בשיעור א'... כי איל הוא גם יותר גדול, יותר יקר, ואולי גם יש לו קרניים... ולא לחינם קוראים לו איל... זה הוא חזק!! "אילי הארץ" "אילותי לעזותי חושנה") מוטי לא רצה להביך... אבל הוא הבין שמדובר פה באשם תלוי במקרה הטוב!!! כן... כל אלו שצריכים סיגריה מיד במוצאי שבת כדי לשבור את הצום... הם בסיון מוגבר להיכשל בספק דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת... השאכטא הזו עלולה לעלות ביוקר!! ובימים אלו שלפני יום הדין יש לחץ גדול להקריב אשם תלוי... גם כדי לא להיות בינוניים תלויים ועומדים... ובעיקר בגלל שלאשם תלוי יש תאריך תפוגה!! אחרי יום כיפור כבר אי אפשר להקריב אשם תלוי... אגב: אחד הבוגרים החשובים ביותר בישיבה שלנו... קוראים לו ר' אברהם... המשגיח כל שנה מספר עליו (וברשותו) שאותו אבריימי היה חייב אשם תלוי... ומכורח נסיבות הוא לא הספיק להקריב את האשם תלוי לפני יום כיפור... והמשגיח פגש אותו ברגל בירושלים... אבריימי פרץ בבכי ואמר למשגיח: אני יודע בוודאות שה' לא כיפר לי ביום כיפור... המשגיח היה מזועזע מהמשפט... הוא התחיל לשאול את אבריימי למה אתה חושב ככה? אבריימי התחיל למנות למשגיח כל מיני הוכחות וסימנים משמים שה' שונא אותי... ולא מכפר לי... והנה גם הפסדתי את האשם תלוי... גם את זה ה' לא רצה ממני... ואני הרגשתי במוצאי יום כיפור שה' דחה אותי מהרשימה... המשגיח מאוד הזדעזע מהמשפטים של אבריימי... והוא עירב את הראש ישיבה... הראש ישיבה קרא לאבריימי והודיע לו חגיגת ערב סוכות: אתה הולך איתי לבית המקדש להקריב אשם תלוי!!! אבריימי היה בהלם... מה אשם תלוי... אבל אי אפשר להקריב אשם תלוי אחרי יום כיפור... יום כיפור מכפר על חייבי אשם תלוי... הראש ישיבה נענה לו בעגמומיות: אתה צודק!! יום כיפור מכפר על חייבי אשם תלוי... בתנאי שהם מאמינים בכפרת יום כיפור... גם לחוטאים הכי גדולים יום הכיפורים מכפר אבל בתנאי שהם מאמינים בגזירת הכתוב ד"לפני ה' תטהרו": אבל מי שלא מאמין בכפרת יום הכיפורים, אז זה באמת לא מכפר... ממילא החיוב אשם תלוי נותר על כנו... אני הולך איתך לבית המקדש לאשר שאכן תלוי אשם תלוי לא מאתמול... אלא משנה שעברה... הסיפור הזה נותר בחלל הישיבה למזכרת לדורות!!! יידן...

אמונה בכפרה... חייב בכפרה!!!

מה ה'תמנה' לשבוע הקרוב... קצר ולעניין

סקירה קצרה... לוח הזמנים הלכתי לשבוע הבא עלינו לטובה... שבת קודש- ראש השנה!! ביום הזה אדם הראשון נולד... ביום הזה עקא: שביום הזה הוא גם חטא!! אבל יש עוד משהו... ביום הזה הוא גם חזר בתשובה... לכן ר"ה הוא יום מבלבל... מצד אחד הוא יום של שמחה... מזל טוב... נולד מברך המין האנושי, אבל אוי... הוא חטא ונטרד... רגע... אבל הוא חזר בתשובה... נו... תכל'ס... כמה להתמקד? האם בלידה השמחה? או בחטא העצוב? או במירות של התשובה? מקובלנו שבר"ה צריך להתמקד בלידה!! היום הרת עולם, היום ה' מעמיד כל אחד בשליחותו ובתפקידו בעולמו!! וזה עיקר הנושא של ראש השנה, להעמיד את התכלית של העולם שהיא: מלכות ה'!! ולחשוב איפה אני ממוקם פה בסיפור... מה אני מוכן לעשות בשביל כבוד שמים... לעצמך בלוקים חיים... זה הדין של ראש השנה... (ר"ה זה לא דין על העבירות הספציפיות של האדם... אלא על הצדקת קיומו! האם אתה חלק מהתכנית של כבוד שמים או לא?)

עוברים ליום ראשון- דהיינו יום טוב שני של ר"ה... אם בא' בתשרי אדם הראשון נולד!! אז בב' תשרי יש משהו לא פחות חשוב: הגיע שבת!!! ה' הראה לאדם הראשון את היעד הסופי של יום שבו שבת... ואז במקביל אדם הראשון נטרד מגן עדן והתחיל לעבוד את ה' מהארץ!!! אנחנו מבטאים את זה בציונות לתורה שבעל פה שמגיע מאז... מהארץ... ואנחנו מקיימים יום טוב שני שהוא מדרבנן!! ביום טוב שני של ר"ה יש דינא רפיא כי ביום הזה אנחנו לא רק מקבלים ע"ע עול מלכות שמים, אלא מתחילים לבצע אותו בפועל כאן בשטח... הנה... כלנו ממששים לשבת רק כי חו"ל אמרו!! אנחנו מציינים להנהיג עבדות של מלכות ה' שנמצאת כאן בארץ וקובעת עובדות בשטח ואנחנו משתפים פעולה... ממילא ביו"ט שני של ר"ה המחשבות הם כבר במובן היותר פרקטי... כמה אני הולך לבטאות את הקבלת עול מלכות שמים שלי בפועל... בשטח... למי אני מוכן לציית... איזה חכמים או לחילופין לאיזה ספר מוסר (או שו"ע) אני מוכן לכופף את עצמי במשך השנה הקרובה ולנהוג על פיו...

יום שני בשבוע- ג' בתשרי... צום גדליה... עשרת ימי תשובה... ביום הזה בדרך כלל אנחנו מתאוששים מר"ה... אבל נא לא לשכוח שעשרת ימי תשובה זה ימים שחולקים חשיבות לכשעצמם!!! בפרט כשמצטרף לזה מעלת התענית שאת רצון בפ"ע... למעשה זה היום הראשון בעשי"ת שבו אני מניח את עצמי על השלחן ומתחיל לעשות בדק הבית... (בר"ה הייתי עסוק יותר בכבוד שמים... אבל כעת הגיע הזמן לברוש בעצמי) כן... קח דף ועט ותתחיל לשחזר את הסדר יום... קיממה... תפילה, הנסה להעביר את הסדר יום הארץ לתנסה לחשוב האם יש משהו שצריך לתקן... (בשביל זה יש את ספר היראה שמודפס בסוף שערי תשובה... ניתן להשוות בין מה שכתוב שם למה שקורה אצלי בפועל) אגב: נקודה קטנה למחשבה: ביום ג' בתשרי היה יו"ט במגילת תענית שבתלו את הזכרת השם מהשטרות... זו הודמנות לעשות בדק הבית סביב הסהרוריות של ביוון כתבי הקודש... בדורות שהכמות הבלתי נתפסות של דברי תורה מודפסים שמתגלגלים לו בין הרגלים זה משהו שצריך לזכור שזה לא תפקיד!! יש הלכות נגידה... לא אכחד שטיפה מנוחך שבדיק מי שכותב עלון מעלה את הנושא הנפיו והנדוש הזה... כן... כל עלון צריך להיות ממוספר... ככה ע"פ אמור להיות... חוץ מזה... ביום הזה הכה"ג פורש מבינתו ללשכת פרהדרין... ובדורות קדומים היו בני עליה שביום הזה היו נכנסים לחינוך מיוחד כי כיום שאין כה"ג הרי כל אחד הוא הכה"ג בעצמו שצריך להתכונן בסילודין...

יום שלישי ד' בתשרי... לעניות דעתי זה היום הכי מסוכן בעשרת ימי תשובה!! תנחש למה? כי זה יום שגרת!! יום שגרת באמצע עשי"ת זה מאוד מבלבל... זה מהפך את הצינורות (לא בעולמות העליונים אלא כאן)... אשר ע"כ תשמע לי... מומלץ דווקא בן להיכנס לעשרה!! ללמוד סדר א' וכו'... ולמה?? כי הניסיון הוכיח שאין כזה דבר לחזור בתשובה יום שלם... מה כן יש?? יש להסתובב יום שלם סביב עצמך ולזכור שעשי"ת ואוי אוי ואוי ולא לעשות כלום... אשר ע"כ מניסיון רב וכו'... תצמד לשגרה!! ומתוך השגרה תגיע לתשובה... קח לעצמך חצי שעה של חשבון הנפש... עוד עשרים דקות של תהילים... עוד רבע שעה של שערי תשובה... לא משנה מה... עיקר שיהיה לך מאן להגיע ולאן לחזור...

יום חמישי נקרא יום י"ג מידות (לפי שיטות מסוימות) זה יום שבו מרבים בתשובה ובתחנונים... ואם בחשבון הנפש עסקינן אז ברית כרותה לי"ג מידות בשעה שעושים לפני כסדר הזה אני מוחל להם... לא רק שאומרים לפני כסדר הזה אלא שעושים י"ג מידות של הרמים הם בין היינה הי"ג מלאכות של והלכת דרכיו... מה אני יחונן אף אתה חנון וכשעושים כך אז מעבירים לו על כל פשעיו... זה יום של חשבון הנפש על מידות וחסד ויותר והטבה... זו הודמנות לסלוח ולהכיל ולעשות ניקוי פנימי לכל מי שיש לי טינה עליו... וכל המעביר על מדותיו מעבירים לו על כל פשעיו

אנחה היא אנטי תזה של תפילה... כי כל זמן שאדם מתפלל ומקווה... אין לו סיגוף להיאנח... ורק כשהוא מתייאש אז הוא נאנח... אם ככה: קשה מאוד: איך יכול להיות שגם אנחה נחשבת תפילה?? איך זה הולך ביחד??

אלא מאי?? מה רואים מאכן: שאבא שבשמים מקשיב גם לאנחות!!!

כשיהודי נאנח ואומר... אוי... כמה אני רחוק מה'... אוי באיזה ריפיון באיזה נמצא... אוי איך הגעתי לראש השנה בלי שום הכנה... ה' שומע באנחה הזו תפילה!! ה' שומע כאן יהודי שמבקש... מתחנן... רוצה לשוב אליו... הוא אומר את זה בגוף שלישי או אפילו בגוף רביעי... אבל ה' מקבל את זה כתפילה... זה מה שקרה בגלות מצרים... ויהי בימים הרבים ההם ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שוועתם אל האלוקים **מן העבודה**... שים לב: לא כתוב מילה אחת שהם התפללו לה!! הם נאנחו... זעקו... שוועו... ותעל שוועתם... מאיפה? מהעבודה!!

מה פירושו? הם היו במצב כ"כ מנותק... שלפנות בפניה ישירה אל ה'... הם לא היו כשירים לזה... רק מה כן?? הם נאנחו... אוי כמה אנחנו רחוקים... אוי כמה שהעבודה לקחה לי את עצמי ואין לי פניות אפילו לרגע לפגוש את ה'... וה' שמע באנחה הזו תפילה... אתה שומע??

אתה נאנח... אתה כאוב... אוי... כמה שטף החיים גורר אותי... ולא מצאתי רגע אחד להתכונן לר"ה... נאנחת?? תדע לך שאבא שבשמים שמע פה תפילה!! ה' שמע פה את הבן שלו מבקש משהו... אמנם לא אמרת את זה בלשון של תפילה... אבל אבא יודע לשמוע את המעבר...

אז אתה נאנח?? תמשיך להיאנח!!! תדע שמישהו מקשיב לאנחה הזו... ואם הוא כבר מקשיב לאנחה שלך... משם אתה יכול להמשיך הלאה... אתה יכול גם לדבר עם אבא שבשמים על האנחה הזו... אתה יכול להגיע איתו לסיכומים... מה עושים עם ה"עבודה" הזו?? איך עושים שהיא לא תקח לי את כל האישיות?? מה עושים מול ההתמכרות הזו שכובשת לי את כל האישיות?? פתח באנחה וסיים ברנה...

ולסיום: כידוע: השערי תשובה מונה את עיקרי התשובה שבזה האדם מתרצה לברואו וה' סולח לו על חטאיו, ואחד מהעיקרי תשובה שמוזכרים שם: **לרדוף פעולות החסד והאמת!!!** ורבינו יונה מזכיר שבצדקה הזו יש משהו משהו מיוחד שהוא יכול לכפר גם על עוון חילול ה' (שאפילו תשובה ויטורים לא מספיקים אלא רק מיתה) והנה באשר האדם משתדל לתמוך ביד האמת, ויעזור אחריה ויתעורר בדבריה והופיע אורו לעיני בני עמו, ויחזק ידי אנשי אמת וינשא ראשם וכתות השקר ישפילן יגיעו עד עפר, הנה אלה דרכי קידוש ה' והוד והדר לאמונתו ועבודתו בעולם... בהרבות פעליו לקדש את ה' ולעורר האמת להכין אותם ולסעדה ונסלח לו מעוון החילול עם התשובה

כתוב כאן שיש צורך **בפעילות** של קידוש ה'!!! כן... מדברים פה עליך!! אתה!! אתה יכול להיות פעיל דומיננטי בלתימוך יד האמת ולחזק אנשי אמת... וכמדומני שאת הנקודה הזו אנשים לא קולטים!!! אנשים לא קולטים שבדורנו עיקר ההתעוררות מגיע דווקא מלמטה!!! מלמטה!!!

אתן לך דוגמא מוכרת: כל המאבק נגד פגעי הטכנולוגיה... ישנם כמה יהודים טובים שלקחו ע"ע לנהל מאבק בנושא... עכשיו: אתה מבין לבד איך זה נראה... יש גבול כמה אתה יכול לעמוד מלמעלה ולהטיף...

יום אחד תפסתי את עצמי: רגע רגע רגע... הרי מאיפה אני יודע שהאינטרנט הוא דבר כ"כ נורא?? מאיפה אני ניזון?? מבחורים שמתקשרים אלי... מיהודים שאני מדבר איתם ומספרים לי לאיזה תהומות זה הביא אותם... ואז חשבתי לעצמי... רגע... בעצם למה **אני** צריך להגיד את זה?? אולי צריך לקחת מקל ולהכות על הקדקוד של כל אחד כזה שדיבר איתי... ולהגיד לו: קום!! עמוד עמוד על רגלך!! אתה שנפלת... אתה שפגשת את זה מקרוב... אתה שטעמת את הטעם המר הזה... קום על רגלך... ותתחיל לצעוק גיוואלד!!! למה שאני אצעק גיוואלד על מושגים שאני בקושי יודע לאיית אותם? אתה הרי יודע יותר טוב מכולנו במה מדובר... וזה בווער בך לא מכלי שני אלא מכלי ראשון... **אתה צריך לקום על שתי רגליך ולצעוק את הצעקה!!!** ותאמין לי: אנשים יקבלו ממך הרבה יותר ממני... כי אתה יותר מודרני ועדכני ממני ואתה מבין בזה הרבה יותר ממני ואתה מכיר את הניואנסים... בפרט!! בפרט שזה תיקון תשובה שלך!! אלמדה פושעים דרכך וחטאים אליך ישובו!! אתה שמגיע מביט מודרני ואתה כעת וכשיו בעיצומם של התפוכות... שבמשך הזמן בישיבה אתה תופס חיזוק ואילו בבין הזמנים אתה שוב צונח לבור... לבית שכולו גלישה וכל הזמן אתה צריך להחזיק את עצמך בשיניים... ואתה שואל אותי בכאב: אם אלו ההורים שלי... אז מה יעשה **הבן** ולא יחטא?? ואין לי מה לענות לך!!! (כי אבא שלך מתעקש לטעון שהוא מבין יותר... ולמרות זאת הכל בשליטה) הדבר היחיד שאני יכול לענות לך: אם אבא שלך הוא תרח!! אין לך ברירה אלא להיות **אברהם אבינו בכבודך ובעצמך!** אתה!! אתה צריך לקום ולקרא בשם ה'... לקחת קרדיט על הגבורה שלך ולהכריז בגאון: אני עומד מאחורי זה!!

תשמע כאלומת אור לכל שאר המתמודדים כמוך שאתה מזהה אותם ואני לא... הנה לך מדגם "לרדוף פעולות החסד והאמת..." כל אחד יקח את זה למשבצת שלו... תפנימו: **ההתעוררות היום רק מלמטה!!!!!!**

הבזקי אור סביב הימים הקדושים...

ברשותך... במאמר הזה נכתבים כמה מבזקים קצרים... נקודות ספציפיות שיכולות לשפוך אור ולפזר עננים בימים אלו...

נקודה ראשונה: נא לא להבהל... ישנם בחורים שנבהלים מעצמם... שדווקא בימים הקדושים ביותר יש להם קשיים ברוחניות או מעידות נקודתיות עוד יותר מכל השנה... זה מתסכל... ומוריד את כל ההרגשה.

אז נא להירגע!! זה מוכר... זה נורמלי... יש לזה הסבר מאוד פשוט:

העניין הוא: שברוך ה' במשך השנה יש לך צבא מיומן שכבר למד לעמוד בקשרי מלחמה ובדרך כלל העסק בשליטה!! מה לעשות שבימים אלו אתה בלחץ... הראש שלך בימים הנוראים... ומטבע הדברים הכוחות הצבאיים שלך זזו לזירה אחרת... (איזה זירה?? זו שאלה טובה... זירת הלחץ... זירת החיפוש... אולי גם באמת תשובה ותפילה וצדקה) אבל תכל'ס... דווקא באזור הכבוש שלך מורגשת התרופפות... זה כל הסיפור... ולכן אל תקח ללב... ואדבר... עד כמה שזה עדיין לא מאוחר... ההמלצה היא להחזיר את הצבא למוצב הקבוע!! אדרבה... המקום הנכון ביותר להמליך את ה' זה דווקא המהחזית הקבועה שלך!! מהשטחים המוכרים שלך... ניגש אלי אברך מתוק בעש"ת ואמר לי משפט שתפס אותי מאוד: הוא אומר לי: שמת לי שבע"ה ובעש"ת יותר קשה לי בשמירת עיניים... מה עשית?? החלטתי על דעת עצמי שעל כל שמירת עיניים שלי במשך היום אני מוריד קטע בסליחות... יום אחד הצלחתי לשמור על העיניים עד הסוף... אז באותו יום כמעט ולא אמרתי סליחות... (והיה יום אחד שהיה עול הפנים... אז בטח... עכשיו צריך באמת לבקש סליחה... אז אמרתי את כל הסליחות... גם את מה שלא אמרתי אתמול) להגיד לך לעשות את זה?? לא!! לא הייתי אומר... אבל אתה קולט את הפואנטה?? אותו אחד קלט שבמשך השנה יש לו תקציב נפשי לשמירת העיניים... אבל בעש"ת התקציב הזה עובר לסליחות ופלאות וכתוצאה מזה יש לו פחות פניות נפשיות לשמור על העיניים... במשפטים אלו אני לא בא לתת פתרונות כמו להסביר מה עובר עלינו... כדי שלא תבהל...

חוץ מזה... כידוע בשמים היכל הלחץ והמתח מאוד קרוב להיכל הדכאון, והיכל הדכאון מאוד קרוב להיכל הבריחה... והיכל הבריחה מאוד קרוב להיכל הכשלונות והמעידות... לכן כשאתה מרגיש שהגעת להיכל הזה... נא להוריד פרופיל... להפסיק להיות במתח... שיהיה לך ברור: יהודי עיף הוא קצת... קצת נישט בר חיובא... נא לשמור על הבר חיובא שבנו...

אה... מה יהיה עם כל החיזוק האיום והנורא? איך אני אצליח להפגיו ולשכנע את בורא עולם סופית?? עזוב!! הקב"ה מבין גם אם אתה לא מתפרע... אני לא!!! אם אתה רוצה לשכנע אותי במשהו... יתכן שאתה צריך להשתולל... אבל אבא שבשמים מסתדר גם בל זה...

ומה קורה אם אחרי כל הניסיונות להרגיע אותי... שום דבר לא עזר... אני כולי מכווץ... מאובן... הראש לא עובד... מה אני עושה עם עצמי? אני כ"כ רוצה להתפלל ולבקש ומרוב מתח התאבנתי ואני לא עושה כלום??

אם ככה... תהיה רגוע!!! אתה מסודר ליום הדין!!!

אני רוצה שתבין: אני מכיר את הילד שלי מאוד מאוד טוב... אני מכיר את האופי שלי... את התגובות שלו... את היבלות שלו... בקיצור: מכיר אותו בעל פה... ואני יודע שכשהוא יותר מידי מתרגש ושמח והוא לא יכול להכיל את זה... הוא עושה כזה פרצוף רציני עם תנועה כזו רועדת בשפתיים... הוא לא אומר תודה... והוא אפילו לא מחייך... אבל עזוב!!! בשביל זה אני אבא... ואני מכיר אותו... אני יודע שהוא ממממת מהתרגשות... וזה מספיק לי!!! אני לא צריך שהוא יגיד לי את המילה תודה במילים... כי הפנים שלו אומרות הכל... זה בדיוק הסיפור איתך:

אתה כעת מאובן... למה?? מרוב שאתה רוצה למצא חן בעיני ה'... מרוב שאתה לא יודע מאיפה להתחיל... מה אתה חושב... שהרשב"ע לא מכיר אותך?? אתה חושב שהוא עוד איזה דוד מבוגר שהוא מתפלל עליך שאתה לא מגיב?? הוא אבא שלך!! הוא יודע טוב מאוד שהפרצוף האדיש שלך זועק פרץ של התרגשות שאתה לא עומד בזה... אז הנה... אתה עושה את זה בגדול!!! אתה- עם ההתאבנות שלך ממליך את ה'...

בדיוק על זה נאמר: "מבין ומאזין מביט ומקשיב..." ה' מקשיב גם לשתיקות שלך... תאמין לי שהוא שומע את זה הרבה יותר טוב מהדקלומים שלך... אז תהיה רגוע... גם אם חיצינית זה לא היה נראה כמו שרצית שזה יראה... אז נכון שכלפי חוץ זה היה נראה שאתה סתם מיושב... אז האדם ראה לעיניים... אבל ה' יראה ללבב... ובינינו... בראש השנה מה שחשוב לך בעיקר זה מה הרשב"ע ראה...

וכעת נעבור לבחור או אברך שלא התכונן לר"ה... 'לא הגיע לזה'... מסיבה מוצדקת או מסיבה לא מוצדקת... ותכל'ס... נכנסת לראש השנה בלי שום הכנה... בלי שום רקע... ואתה מרגיש כמו איזה תייר שהגיע לכותל ושם כיפת קרטון על הראש... מה עושים עם כזו הרגשה?? אז זהו!!! שהרב פינקוס זצ"ל כתב ספר שלם על לשונות התפילה, יש ביצור, קריאה, צעקה, נאקה, עיתור, רנה, ויש אנחה!!! יש תפילה שנקראת אנחה... כמובן שכל אחד מהלשונות האלו זה סוג של ביטוי בפני עצמו... סוג של תקשורת... תכל'ס... מה זה אנחה??

אז ככה: את חטאי אני מזכיר היום... כשהייתי עוצר טרמפים בתור בחור... בחצי שעה הראשונה הייתי מושיט את האצבע עם כל המרץ... קויתי שאנשים ישמעו את "תפילתי" ויענו לי ויפתחו לי את הדלת... אחרי חצי שעה המורל ירד... היאוש התחיל לכרסם... ואחרי שעה וחצי של הושטת אצבע... די... התייאשתי... התיישבתי על הרצפה ואז!! ואז נאנחת!!! מתי נאנחת?? כשהפסקתי לבקש!!! כל זמן שעדיין קיויתי שיעצרו לי לא נאנחת... למה להיאנח?? עוד רגע עוצרים לי... מתי נאנחים? כשמפסיקים לקוות!!!! זאת אומרת: עקרונות